

FELKAST, n. 3. 1) Kast, som ej träffar målet, eller träffar det, men utan åsyftad verkan, t. ex. vid kägelslagning. — 2) Kast, som ej gifver träff, t. ex. vid tärningspel.

FELONI, --ni', f. 3. En vasalls otrohet emot sin länsherre eller öfverträdelse af sina förbindelser emot honom.

FELP, fällp, m. 3. (ital. *Felipa*) En väfnad af silke, hvarmed så kallade *Felbhattar* öfverdragas. Skrifves äfv. *Felb*.

FELRÄKNING, f. 2. 1) Felaktig räkning. — 2) (fig.) Missräkning.

FELSKOTT, n. 3. Skott, som ej träffar.

FELSLAG, n. 3. Slag, som icke träffar rätt.

FELSLAGEN, a. p. 2. neutr. — *et.* (af *Felslå*) Som ej förverkligas, ej gått i fullbordan, ej lyckats eller haft framgång. *F-et hopp, bemödande. F. plan.* — *Syn.* Misslyckad.

FELSLUT, n. 3. (log.) Oriktig slutsats.

FELSLÅ, v. n. 3. (böjes som *Slå*) Se *Slå fel*, under *Fel*. 6.

FELSNITT, n. 3. Felaktigt snitt, felaktig skärning.

FELSTEG, n. 3. 1) (egentl.) Steg, hvarigenom man faller eller vacklar. *Taga ett f.* — 2) (fig.) a) Se *Fel*, 3 o. 4.

FELSTÖT, m. 2. Stöt, som förfelar målet, t. ex. i biljard.

FELT, félt, adv. *Slå f., taga f.*, skrifves oriktigt i st. f. *Slå fel, taga fel* (se *Fel*, 6).

FELTAG, n. 3. (mindre brukl.) Ett tag, hvarigenom man förfelar, det man ämnat taga.

FELTAGA, v. n. 3. (böjes som *Taga*) Se *Taga fel* (under *Fel*, 6).

FELUCK, -ück, f. 3. Ett slags långt och smalt, seglande och roende fartyg på Medelhafvet.

FEM, fäm, grundtal. Fyra och en tillsammans. *F. års tid. De voro f. De f. Mose böcker.* (Talesätt) *Han kan icke räkna till f.*, är ytterst dum. (Pop. fam.) *Ta i med alla f.*, med alla fem fingrarna. (Ordspr.) *Låta f. vara jemnt*, vara efterlåten, gifva med sig.

FEMBLADIG, a. 2. Som har fem blad. Säges om blomkronor, äfv. om skärande verktyg.

FEMDEL, a. 1. Delad i fem delar. *Ett f. blad.*

FEMDUBBEL, a. 2. 1) Fem gånger så stor. — 2) Säges om något, som består af fem likadana eller liknande saker, eller blott varande af samma natur, samma art. Jfr. *Dubbel*, 2.

FEMDUBBELT, adv. Fem gånger, fem gånger så mycket. *F. så stor. Gifva f. igen.*

FEMDUBBLA, v. a. 1. 1) Göra fem gånger så stor. — 2) Upprepa fem gånger. — 3) Framte, framställa, återgifva i fem lika exemplar. — *Femdubblande*, n. 4. o. *Femdubbling*, f. 2.

FEMFALDIG, a. 2. Se *Femdubbel*.

FEMFALDT, adv. Se *Femdubbel*.

FEMFINGERSÖRT, f. 3. En ört med femdelta blad och gula blommor. *Potentilla argentea*.

FEMFINGRAD, a. 2. (bot.) *F-t blad*, fingerlikt blad, som har fem småblad, hvilka utgå från spetsen af bladskäftet.

FEMFOTAD, a. 2. (nat. hist.) Som har fem fötter.

FEMHUNDRA, grundtal. Fem gånger hundra.

FEMHUNDRADE, ordningstal. Den, som i ordningen följer näst efter den fyrahundrade nittionde nionde.

FEMHÖRNIG, a. 2. Som har fem hörn. *F. figur.*

FEMHÖRNING, m. 2. En af fem räta linier innesluten figur. *Regulier f.*, som har alla fem sidorna och vinklarna lika stora.

FEMININ, --i'n, a. 2. (gram.) Som tillhör det qvinnliga könet. — *S. n. 3.* Ord af detta kön. — För substantivet brukas ännu af några det latinska *Femininum*.

FEMKANT, m. 3. Se *Femhörning*.

FEMKANTIG, a. 2. Som har fem kanter.

FEMKÖRT, fä'mmkört, n. sing. Ett slags spel med vanlig kortlek, hvarvid gifves fem kort åt hvarje af de spelande, och den, som får sista spelet, vinner potten.

FEMMA, f. 1. 1) Siffra, som betecknar talet fem. — 2) Kort med fem tecken eller s. k. ögon.

FEMMÄNNIG, a. 2. (bot.) Som har fem ständare. Brukas mest substantivt i plur., för att beteckna växtklassen *Pentandria*. *De F-e.*

FEMMÄNNING, f. 2. (bot.) Växt, som tillhör klassen *Pentandria*.

FEMPUNDIG, a. 2. *F. kanon*, som afskjuter en kula om fem skålpunds vikt.

FEMPUNDING, m. 2. 1) Fempundig kanon (se föreg. ord). — 2) Vigt, lod, som håller fem pund.

FEMQVINNAD, a. 2. (bot.) Som har fem pistiller. *F. växt.*

FEMRADIG, a. 2. Som har fem rader.

FEMRODDARE, m. 3. Roddarfartyg med fem roddarbänkar.

FEMSIDIG, a. 2. Som har fem sidor.

FEMSKALIG, a. 2. (nat. hist.) Som har fem skal.

FEMSTAFVIG, a. 2. (prosod.) Som har fem stafvelser.

FEMSTENA, a. indekl. (egentl. genit. plur.) *F. rör*, rämärke, bestående af ett stenrör, med fem stenar, satta i form af en femma.

FEMSTRÄNGAD, a. 2. Försedd med fem strängar.

FEMSTÄMMIG, a. 2. (i musik och sång) Som består af fem stämmor.

FENTAL, fä'mmtäl, n. 3. Räknetalet fem.

FENTALIG, a. 2. Som innehåller ett antal af fem.

FEMTE, a. 1. Ordningstal. Som är näst efter den fjerde. *Hvar f. dag, vecka, månad. För det f.* (Talesätt) *Det är som f. hjulet under vagnen*, gör alls ingen nytta, tjänar till ingenting.

FEMTEDEL, m. 2. En del af ett helt, hvilket är deladt i fem lika delar.

FEMTIO, grundtal. Fem gånger tio. *F. år gammal.*

FEMTIONDE, ordningstal. Som är näst efter den fyrationionde.

FEMTIONDEDEL, m. 2. En del af ett helt, som är deladt i femtio lika delar.

FEMTIOTAL, n. 3. Antal af femtio. *Han är på f-et*, på femtionde året.

FEMTIOÅRIG, a. 2. 1) Femtio år gammal. — 2) Som varar eller varat femtio år.

FEMTON, grundtal. Fem och tio tillsammans.

FEMTONDE, ordningstal. Som är näst efter den fjortonde.

FEMTONDEDEL, m. 2. En del af ett helt, som är deladt i femton lika delar.

FEMTONHÖRNIG, a. 2. Som har femton hörn.

FEMTONHÖRNING, m. 2. Figur, innesluten inom femton räta linier.

FEMTONLÖDIG, a. 2. *F-t silfver*, som håller femton delar silfver och en del koppar.